

DZIENNIK

ZARZĄDU M. ST. WARSZAWY

Nr 41.

25 kwietnia

1933 r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ URZĘDNIKÓW MIEJSKICH W ŚWIELE NOWEGO KODEKSU KARNEGO.

Wydany w 1932 r. nowy Kodeks Karny (Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 11 lipca 1932 r. Dz. Ust. Nr. 60, poz. 571) ujmując t. zw. „przestępstwa urzędnicze” w 8 artykułach (art. 286-293) składających się na treść rozdziału XLI.

Działaniu tych artykułów podlegają urzędnicy, pozostający na służbie Państwa lub samorządu, nadto zaś osoby, wykonywujące zlecone czynności w zakresie Zarządu państwowego lub samorządowego, wreszcie funkcjonariusze wszelkich instytucji prawa publicznego.

W ten sposób każdy pracownik miejski, zarówno etatowy, jak kontraktowy, czy dniówkowy jest urzędnikiem w rozumieniu obowiązującego u nas Kodeksu Karnego.

Za przestępstwa urzędnicze w/g nowego Kodeksu Karnego uważane są czyny następujące:

1. przekroczenie władzy lub niedopełnienie obowiązku, połączone z działaniem na szkodę interesu publicznego lub prywatnego (art. 268),

2. poświadczanie nieprawdy co do okoliczności, mającej znaczenie prawne (art. 287),

3. pozbawienie człowieka wolności przez niedbalstwo w urzędowaniu (art. 288),

4. ujawnienie na szkodę Państwa tajemnicy urzędowej (art. 289),

5. przyjęcie lub żądanie w związku z urzędowaniem dla siebie lub in-

nej osoby korzyści majątkowej lub osobistej albo obietnicy takiej korzyści (art. 290).

Czyny powyższe karane są więzieniem do lat 5 z wyjątkiem wymienionego w art. 288 pozbawienia wolności przez niedbalstwo, za które to przestępstwo przewidziana jest kara aresztu do lat 3. Dopuszczenie się czynów wymienionych wyżej w punktach 1, 2 i 4, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej dla siebie lub innej osoby, pociąga za sobą zwiększony wymiar odpowiedzialności, mianowicie karę więzienia do lat 10. Podobnej karze ulega urzędnik, dopuszczający się przewidzianego w art. 290 przyjęcia lub żądania korzyści majątkowej lub osobistej w związku z urzędowaniem, jeżeli od otrzymania takiej korzyści uzależnia dopełnienie czynności urzędowej, albo też przyjmuje korzyść lub jej obietnicę za czynność, która sprzeciwiałaby się ustawie.

Natomiast dopuszczenie się nieumyślne czynów, przewidzianych w art. 286 K. K. (przekroczenie władzy lub niedopełnienie obowiązku połączone z działaniem na szkodę interesu publicznego lub prywatnego) i w art. 289 K. K. (ujawnienie tajemnicy urzędowej) pociąga za sobą tylko karę aresztu do 6 miesięcy.

Przytoczone wyżej czyny, które Kodeks Karny kwalifikuje, jako przestępstwa urzędnicze, nie wyczerpują w całości zakresu odpowiedzialności karnej urzędnika, jako takiego, gdyż poza temi przestępstwami, mającemi charakter specyficzny, urzędnik może dopuścić się innych czynów, ściganych przez Kodeks Karny wogóle, a więc i w tym wypadku, gdy są one popełnione przez urzędnika.

Charakter urzędowy danej osoby o tyle tu może wchodzić w rachubę, o ile dane przestępstwo zostało popełnione w związku z urzędowaniem lub też w czasie urzędowania.

Zwiększona odpowiedzialność urzędnika za tego rodzaju przestępstwa znalazła swój wyraz w art. 291 K. K., ustanawiającym ogólną zasadę, że w razie popełnienia przez urzędnika jakiegokolwiek przestępstwa podczas urzędowania lub w związku z urzędowaniem sąd może wymierzyć winnemu karę wyższą o połowę od najwyższego wymiaru kary, przepisanego za dane przestępstwo.

Ustanawiając specjalną odpowiedzialność za t. zw. przestępstwa urzędnicze lub pozostające w związku z urzędowaniem, Kodeks Karny z r. 1932 w rozdziale XXI (art. 125-139) podaje szereg przepisów, chroniących bieg urzędowania i osoby urzędników.

I tak za nieprzystoite zachowanie się podczas zajęć urzędowych w siedzibie lub poza siedzibą urzędu grozi karą aresztu do 6 miesięcy lub grzywny (art. 128).

Znieważenie urzędnika lub osoby do pomocy urzędnikowi przybranej podlega karze więzienia do lat 2 lub aresztu do lat 2 (art. 138).

Czynna napaść na urzędnika lub osobę do pomocy urzędnikowi przybraną podczas lub z powodu pełnienia obowiązków urzędowych pociąga za sobą karę więzienia do lat 5 (art. 133).

Użycie przemocy lub groźby bezprawnej, celem zmuszenia urzędnika do przedsięwzięcia czynności urzędowej lub też do jej zaniechania podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu do lat 3, a jeśli czynu tego dopuszcza się kilka osób działających w porozumieniu, to każdej z nich grozi kara więzienia do lat 5 (art. 129, 130, 131).

Udzielenie lub obietnica korzyści majątkowej lub osobistej urzędnikowi albo innej osobie, w celu skłonienia urzędnika do naruszenia obowiązku służbowego, grozi karą więzienia do lat 5 i grzywny, udzielenie zaś lub obietnica korzyści za naruszenie obo-

wiązku służbowego — karą więzienia do lat 3 i grzywny (art. 134 i 135).

Fałszywe oskarżenie urzędnika o czyn karany w drodze sądowej, administracyjnej lub dyscyplinarnej, podlega karze więzienia na zasadach ogólnych, a mianowicie na podstawie art. 143 K. K., ustanawiającego za fałszywe oskarżenie innej osoby karę więzienia do lat 5 lub aresztu.

Prócz przytoczonych wyżej przepisów, chroniących osobę urzędnika w związku z wykonywaniem przezeń jego czynności, w rozdziale XXI Kod. Karnego znajdujemy jeszcze dwa przepisy, ustanawiające odpowiedzialność za przestępstwa, wymierzone przeciwko czynnościom urzędowym, a mianowicie: art. 138 K. K. ustanawia odpowiedzialność za uszkodzenie lub usunięcie z pod rozporządzenia władzy (państwowej lub samorządowej) przedmiotu, znajdującego się w przechowaniu z polecenia tejże władzy, art. 139, zaś odpowiedzialność za uszkodzenie lub usunięcie znaków, umieszczonych na przedmiocie, celem stwierdzenia jego tożsamości, zamknięcia go lub poddania rozporządzeniu władzy. Dopuszczenie się przestępstwa z art. 138 pociąga za sobą karę więzienia do lat 2 lub aresztu do lat 2, z art. 139 zaś karę aresztu do roku lub grzywny.

Zgodnie z tem, co było już wyżej powiedziane, w razie dopuszczenia się przestępstw, wymienionych w rozdziale XXI przez urzędnika podczas urzędowania lub w związku z urzędowaniem może mu grozić w myśl art. 291 kara o połowę wyższa od najwyższego wymiaru przepisanego za dane przestępstwo, a więc np. w razie niewłaściwego zachowania się podczas zajęć służbowych, kara aresztu do 1 roku.

W przeciwstawieniu do urzędników, którym grozi wzmożona kara za przestępstwa popełnione w związku z urzędowaniem lub podczas urzędowania, robotnikom, zatrudnionym na służbie miejskiej w razie popełnienia przestępstwa w związku ze służbą groziłaby kara normalna przewidziana za dany czyn.

Tak więc, np. art. 223 i 224 K. K. przewiduje karę więzienia do lat 5 lub aresztu za utrudnianie lub uniemożliwianie prawidłowego działania szpitali, urzędów, dostarczających wody, światła, ciepła lub energii, albo służących do kanalizacji (art. 224) oraz powszechnego korzystania z urzędów przeznaczonych do komunikacji publicznej lub publicznego porozumiewania się (art. 223).

Urzędnikowi, któryby dopuścił się czynu, przewidzianego w art. 223 i 224 w związku ze swoim urzędowaniem, groziłaby kara do 7½ lat więzienia, gdy robotnik odpowiadałby za ten sam czyn, jak każda inna osoba

prywatna, t. zn. byłby zagrożony karą więzienia do lat 5 lub aresztu.

Odpowiedzialności za strajk, niepołączony z utrudnieniem lub uniemożliwieniem prawidłowego działania instytucji i urzędów użyteczności publicznej, nowy Kodeks Karny nie przewiduje.

Dla całości obrazu nadmienić należy, że zgodnie z art. 242 Kod. Post. Kar. każdy urząd w zakresie swego działania ma obowiązek, dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa, ściganego z urzędu, zawiadomić o tem prokuratora lub policję.

Stanisław Janczewski.

O G Ł O S Z E N I A.

LICYTACJA.

Zarząd Warszawskiego Lombardu Miejskiego Magistratu m. st. Warszawy podaje do publicznej wiadomości, że dnia 10 maja 1933 r., poczynawszy od godz. 4-ej po południu, i dni następnych odbywać się będzie w sali licytacyjnej Centrali Lombardu przy ulicy Senatorskiej № 14 (gmach Magistratu) sprzedaż przez licytację zastawów, przyjętych w Centrali Lombardu przy ulicy Senatorskiej Nr. 14 oraz w Oddziale I-ym Lombardu przy ul. Złotej Nr. 30, których termin wykupu przypadał na czas do 31-go grudnia 1932 roku. Wykazy numerów zastawów, podlegających sprzedaży, wywieszone są w biurach Lombardu.

ZAQUBIONO

dowód osobisty, wyd. przez Magistrat m. stoł. Warszawy na nazwisko Jonasa Geermana.

3—3

ZAQUBIONO

dowód osobisty, wyd. przez Magistrat m. stoł. Warszawy na nazwisko Stanisławy Zawistowskiej.

3—3

ZAQUBIONO

dowód osobisty, wyd. przez Magistrat m. stoł. Warszawy na nazwisko Kołakowskiego Henryka.

3—1

ZAQUBIONO

dowód osobisty, wyd. przez Magistrat m. stoł. Warszawy na nazwisko Heleny Smoczarskiej.

3—3

ZAQUBIONO

dowód osobisty, wyd. przez Magistrat m. stoł. Warszawy na nazwisko Dawida Gersza Oldaka.

3—3

ZAQUBIONO

numer i legitymację od wózka ręcznego 1927 r., wydany przez Wydział Przemysłowy na nazwisko Franciszka Urbanika.

ZAQUBIONO

dowód osobisty, wyd. przez Magistrat m. stoł. Warszawy na nazwisko Lewi Arona.

3—3

ZAQUBIONO

dowód osobisty, wyd. przez Magistrat m. st. Warszawy na nazwisko Michała Kasprzaka.

3—2

ZAQUBIONO

prawo jazdy i kartę rowerową № 7715, wyd. przez Wydział przemysłowy na nazwisko Edwarda Drelichowskiego.

ZAGUBIONO

potwierdzenie zgłoszenia tragicarskie № 820/928, wydane przez Wydział Przemysłowy na nazwisko Granca Fiszela.

ZAGUBIONO

numer 1059/930 r. tragicarski, wyd. przez Wydział Przemysłowy na nazwisko Ziemi Szaja.

ZAGUBIONO

prawo jazdy od wózka ręcznego № 142/932, wyd. przez Wydział Przemysł. na nazwisko Gebatszrajbera Lejzora.

ZAGUBIONO

legitymację służbową № 72, wyd. przez Zakład Oczyszczania Miasta na nazwisko Józefa Rębiejewskiego.

ZAGUBIONO

prawo jazdy № 3124/932 furmańskie i książkę № 1174, wyd. przez Wydz. Przemysłowy na nazwisko Brajnenberga Gecla.

ZAGUBIONO

pozwolenie tragicarskie, wydane przez Wydz. Przemysłowy na nazwisko Icka Beczki.

ZAGUBIONO

koncesję od wozu jednokonnego, wydaną przez Wydział Przemysłowy na nazwisko Marchlewicza Wacława.

ZAGUBIONO

prawo jazdy furmańskie, wyd. przez Wydz. Przemysłowy na nazwisko Woźniaka Stanisława.

ZAGUBIONO

koncesję i metrykę od takśówki № 25899, boczn. № 195, wyd. przez Wydz. Przemysłowy na nazwisko Róży Sury Ruchli.

ZAGUBIONO

prawo jazdy od wózka ręcznego № 1807/932, wyd. przez Wydz. Przemysłowy na nazwisko Jakóba Przyworskiego.

ZAGUBIONO

legitymację i numer tragicarski 1928 r. wyd. przez Wydz. Przemysłowy na nazwisko Chaima Zymersztejna.

ZAGUBIONO

legitymację i numer tragicarski 1928 r., wyd. przez Wydz. Przemysłowy na nazwisko Dawida Rozenblata.

ZAGUBIONO

numer 2139/933 r. od roweru, wyd. przez Wydz. Przemysłowy na nazwisko Kazimierza Jędrycha.

ZAGUBIONO

numer 1148/933 r. od roweru, wyd. przez Wydz. Przemysłowy na nazwisko Sylwestra Czerwińskiego.

ZAGUBIONO

pozwolenie tragicarskie, wyd. przez Wydział Przemysłowy na nazwisko Szwarcglusa Hersza.

ZAGUBIONO

prawo jazdy № 1723/932 r. od roweru, wyd. przez Wydz. Przemysłowy na nazwisko Stefana Śliwińskiego.

ZAGUBIONO

potwierdzenie zgłoszenia, wydane przez Wydz. Przemysłowy na nazwisko Majnwalda Mendla.

ZAGUBIONO

koncesję na dorożkę samochodową № 2580, boczny № 1262, wyd. przez Wydział Przemysłowy na nazwisko Henryka Wojnickiego.

ZAGUBIONO

pozwolenie na wózek ręczny, № 1605/932 r., wyd. przez Wydział Przemysłowy na nazwisko Jakóba Gutratra.

ZAGUBIONO

prawo jazdy od wózka ręcznego № 673/932 r., wydane przez Wydział Przemysłowy na nazwisko Jana Łabędzkiego.

ZAGUBIONO

pozwolenie tragicarskie, wydane przez Wydz. Przemysłowy na nazwisko Jakóba Mitelmana.

ZAGUBIONO

prawo jazdy i kartę rowerową № 904 i № 4033, wyd. przez Wydział Przemysłowy na nazwisko Kazimierza Sasina.

ZAGUBIONO

prawo jazdy od wózka ręcznego, wyd. przez Wydział Przemysłowy na nazwisko Szlamy Kirszenbauma.